

ankestyrelsen er bundet af tjenestebefalinger fra socialministeriet.

For så vidt angår tjenestebefalinger vedrørende *sagernes formelle behandling* fremgår det af lovforslagets § 2, stk. 2, at ankestyrelsens forretningsorden fastsættes af socialministeren. I forhold hertil har bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, den betydning, at den udelukker supplerende (eller modstridende) instrukser fra socialministeren til ankestyrelsen om den formelle behandling af en konkret sag. Dette svarer til, hvad der måtte antages at gælde efter almindelige regler.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, indebærer endvidere, at instrukser fra socialministeren til ankestyrelsen om, *hvorledes en konkret sag bør afgøres*, må anses for udelukket. Også dette svarer til, hvad der måtte antages at følge af almindelige regler.

Uanset at bestemmelsen efter sin formulering synes at kunne give socialministeren mulighed for at gøre ankestyrelsens virksomhed afhængig af *generelle instruktioner vedrørende sagernes udfald*, har det ikke været meningen at give socialministeren adgang til at udstede bindende generelle tjenestebefalinger om sagernes udfald direkte til ankestyrelsen. Bestemmelsen tilsigter alene at fastsætte, at ankestyrelsen ved sin behandling af sager, der er indbragt for ankestyrelsen, må anses for bundet af de generelle tjenestebefalinger, der gælder for de underordnede, lokale myndigheders afgørelser. Dette ville ikke med sikkerhed gælde uden en udtrykkelig bestemmelse herom.

Spørgsmål 14:

Hvilke andre eksaminer vil være ligestiliede med de i § 3 nævnte?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal formanden for ankenævnet for invalideforsikringsretten og formanden for ulykkesforsikringsrådet enten opfylde betingelserne for at kunne være landsdommer (d. v. s. som regel være jurist med 3 års virke som dommer, politimester, statsadvokat, advokat med moderet for landsret eller som ansat i centraladministrationen som fuldmægtig eller i højere stilling) eller have

bestået statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen og derefter i reglen have haft 3 års ansættelse i centraladministrationen som fuldmægtig eller i højere stilling.

Formanden for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg skal opfylde betingelserne for at være landsdommer.

Efter lovforslaget frafaldes kravet om en vis virksomhed indenfor bestemte områder. Herved åbnes mulighed for, at en bredere personkreds kan komme i betragtning ved udnævnelse til fast medlem, f. eks. folk, der er ansat i kommunerne. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er der ikke hermed givet udtryk for en lempelse af kvalifikationskravene, men alene for at de stive krav om virksomhed indenfor bestemte områder bør afløses af en adgang for socialministeren til at foretage en mere konkret vurdering.

Tilsvarende er formuleringen af eksamenskravene i lovforslaget, hvorefter de faste medlemmer skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen, ikke udtryk for nogen principiel ændring i kvalifikationskravene.

Da styrelseschefen og ankecheferne må have kvalifikationer, der sikrer, at der træffes afgørelser, som er i overensstemmelse med lovgivningen, har man fundet det nødvendigt at stille krav om en eksamen, der med hensyn til disse kvalifikationer ikke er væsentlig forskellige fra de hidtidige eksamenskrav.

De tidligere formulerede eksamenskrav afspejler den daværende mere statiske uddannelsesstruktur, hvorfor det har været muligt dengang endeligt at opregne, hvilke eksaminer der kunne give adgang til stillingen som formand for et socialt ankeorgan.

Da der i de senere år er foregået en udvikling mod et mere fleksibelt uddannelsesmønster, og som f. eks. eksamen i statskundskab er udtryk for, har man fundet det hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at personer, der har taget eksaminer på samme niveau, der fuldt ud tilgodeser de ovennævnte kvalifikationer, kan komme i betragtning.

Spørgsmål 15:

Hvorledes agter man at fastsætte honorarerne til de beskikkede medlemmer, jfr. § 4?